

تا درین موسم بود حجاج را
قصد سوی کعبه و بظای او
وندر او قربان شده اعدای او
روزگار او سراسر عید باد
نهل از یک جنگ کپنه

نظمامی علیه الرحمه

ز خاری حذر کن که ان نشتر است
ژ موری پیرهیز کان صفر است
مرنجان دل خسته بشه ای
که از هر دلی سوی حضرت در است

منصور حلاج

بکفر و باسلام یکسان نگر
که هر یک ز دیوان او دفتر است
خرابات را نیز عزت بدار
که اهم درین ممالک کشور است

(مکتوب زادری)

جناب وزارت ماب جلات نصاب ایهت و حشمت انتساب فیخامت و شہامت انتساب
بوزرجمهر قدر او طو القاب دستور اکرم و صدر افخم و مشیر مکرم نظام
الدوله العلية العثمانیه قوام السلطنه البهیه الشاهزاده علی باشی وزیر اعظم ادام الله
احلاله را بعد از ابلاغ دعای مشغله از عزانهه ایهه نامه مشکین ختمه همایون که از طرف
قرین الشرف اعالیحضرت یادشاه ظل الله و خلیفه اسلام پناه باین دربار خلافتمدار
ارسال شده بود بالخلاصنامه که ان والاشان بعالیجاه اخ اعز کار ابراهیم خان
حاضر نوشته بودند در حینی که این نیازمند در کاره از ارض میانوشان شرف
اندوز بلقیسی بساط گردون سماط اعالیحضرت قدر قدت ظل الهی ولی النعمی شاه بایام
خالد الله مأکه گشته و بوکالت دوات علیه نادریه سرافراز بود بمنظور نظر اکسیر اثر اقدس
رسید . شرحی که مشعر براعتذار نسبت به تاریخ شدن فایده برآمد و رفت ایشان از

ارسال علماء نگارش یافته و اعلان شده بود که در ابتدای اسلام اختلاف در فروع به مرسیده بعد از آن در اصول واقع و ملوک از زمان در اصول اتحاد و در فروع مذاهب اربعه را اختیار کردند لیکن در مصالحات تصدیق و قبول مذاهب شرط مدار نشده بود. عالیجاهها بنحویکه در نامه همایون عز اند راج یافته ازانجا همت فلک پیوند حضرتین مصروف باصلاح حال اهل اسلام و ارقاد فتنه از میان فرق امت سید الانام میداشد شکر این موہبت که اعظم عطا یای ایزدی است بر ذمته خاص و عام لازم است و الحق ضمیر حقانیت سر شت جمیع اهالی خزانه و حی الہی و منبع الهامات غیر متناهی او ده که چون بندگان اشرف اقدس و حاکمه ابن و حاکمه این و حاکمه این را به تمیز انصاف آن خدیو عدل گستاخ متحول ساخته بودند حق محض از بان قلم صدق شیدم جاری گشته آنچه نوشته اند مؤید و مقوی قول و ادعای اعاليحضرت ولی النعمی است و بحمد الله آن عالیجاه و علمای دیندار خدا آگاه که در دولت علیه عنوانیه میداشند بکمال کیاست و فطانت اشتئار دارند و معلوم و مفهوم دور و نزدیک خواهد بود که بنحویکه مذاهب اربعه با هم در اصول اتحاد دارند این مذهب حنیف نیز با مذاهب اربعه در اصول ماتحد است و اختلاف در فروع خود ماده تقض و نقض نیست چنانچه در ازمنه سابقه اصحاب مذاهب اربعه با فروعات متفاذه حکمر بطلان مذهب یکدیگر نکرده همگی را ناجی و مصائب و در طریقت خود مأجور و مناب دانسته اند معندا مایه فتنه و اشوب فیمایین امت محمدیه بدعت شنماء سب و قدح بود که بین همت عالیحضرت ولی النعمی از عرصه ایران زایل و همگی ترک مسلک سابق گرده بحقیقت خلافت خلفای ثلثه قائل شدند چنانچه بالفعل در تمامی خطب و منابر و مساجد ایران و عموم ممالک محروسه قانونی اسمی سامی ان حضرات بطريق روم و هند مذکور میگردد و این نیز سمعت وضوح دارد که در عهدی که رجال

امر تقلید ائمه اربعه را اختیار کردند بسبب مزیت ایشان در فضل اجتهاد بود و بعد از آنکه اهل ایران از عقیده سابقه نکول و خلافت خلفای الله را اذعان و قبول نکردند چون طریقت امام جعفر صادق رضی الله عنہ که ذریه رسول اکرم و محمدیح و مقبول کافه امر است بنا بر تداول و شیوع اوی بقبول بود مقلد آن طریقت گشتند. خود انصاف دهد که هرگاه ملاطین سابقه از روی مصالحت بنارا بر چهار مذهب توانند گذاشت درین ایام که ماده نزاع اشد واقوی است و اسرای مسلمانان در اسواق و کنایس بیع و شری میشوند با وصف قدرت و شوکت که برای حضرتین میسر است چرا بر بنج قراو نتواند یافت. الحاصل خود قائل باین معنی هستند که تصدیق و قبول مذاهب بکدیگر شرط و قرار نشده ایا درینصورت تکلیف اهالی ایران بکدام یک از مذاهب اربعه میشند که برین جماعت ناگوار نباشد بعد از طریقت جعفری و چون فروعات این طریقه در میان این جماعت مسلوک و ناشرب این گروه اساتر بود تقلید همان طریقت اختیار کردند و هرگاه مذهب جعفری نامنده نشود چه اسم این خواهد گذاشت . فی الواقع هرگاه حل این مشکل با طریق دیگر که پسندیده طباع و رافع شبھه و نزاع باشد توانند گرد دوستانه نگاشته و تصریح و اعلان سازند و الا بحسب ظاهر فسادی هیچ درین مذهب و در تصدیق صحیت این معلوم نمیشود و بهر حال چون طی این مقال و رفع این قیل و قال با توسط کل صدق اشتمال میسر نبود لهذا بر نهجه که در سل قبل اعلام و وعده شد انشاء الله تعالی رایات صرت ایات از راه دوستی عازم انحدود آشته اور معروده بروفتح خیریت بطریق اکمل فیصل خواهد یافت

